

M l é s e .

- 1919. április 20. d.é. 10. ó. -

E l n ö k : Tomasovics József.

E l n ö k : Az ülést megnyitja és felolvassa a névsort.

Indítványozza, hogy, akik a legközelebbi ülésen nem jelennek meg, - mivel ma mindenkinek erkölcsi kötelessége a megjelenés és a közös munkában való részvétel, - ha távollétüket igazolni nem tudják, a tagok sorából töröltessenek./Elfogadjatik./

Bejelenti, hogy a munkástanács felének ki kell mennie a frontra, odakinn az agitációs munkát megkezdeni. Mielőtt a kiválasztás, illetve a jelentkezés dolgában döntenének, Lukács elvtárs kíván szólni.

L u k á c s György népbiztos: T. Elvtársaim! Most igazán nincs itt az ideje, hogy hosszú beszédekert mondjunk és nincs is arra szükség. Önök mindannyian ott voltak és hallották, vagy az újságból olvasták, hogy milyen helyzet előtt állunk. Kunfi és Kun elvtársak mindent elmondottak, amit tudnunk szükséges. Amit ezek után nekünk tennünk kell, azt rövid két szóban összefoglalhatom. A két szó: a forradalom veszélyben! A belső és külső burzsoá ellenforradalmának, a világburzsoáziának az összekülvése a jelen pillanatban veszélyezteti a magyar proletariátus ügyét, s vele a világproletariátus ügyét is. Hogy a magyar proletariátussal mi fog történni, az kizárólag a magyar proletariátustól függ. De tudnia kell a magyar proletariátusnak azt, hogy nemcsak a maga ügyéért harcol, amikor most sikrásszál, hanem a világproletariátus ügyéért, a világ felszabadításának az ügyéért folyik a küzdelem.

T. Elvtársak! Ezt a helyzetet Önök nagyon jól ismerik. Senki közülünk nem kételkedik abban, hogy mindannyian meg fogják tenni a kötelességüket. Senki közülünk nem kételkedik abban, hogy ma mindenkinek az a közös érzése, hogy ma tulajdonképpen minden embernek ki kell kerülnie a frontra. ~~Ma az a nagy~~ ~~és a nagy~~ ~~áldozat, hanem~~ ~~lemondás, ha a kor-~~ ~~mányzótanács vagy a kerületi munkástanács határozott parancsára itt~~ ~~valakinek maradnia. Nem úgy kell~~ ~~mindenki~~ ~~a dolgot,~~

hogy mi itt előre megálljunk, ki megy ki és ki marad itthon. Ha-
mazon most mindenkinek jelentkeznie kell a frontra s csak azok ma-
radhatnak majd itthon, akire kimondják, hogy nem lehet idehaza nélkülöz-
ni, mert má nélkülük a dolgok idehaza összedőlnek. Csak ezeknek le-
het és szabad itthon maradniuk és meg vagyok győződve, hogy mindenki,
akinek ilyenmódon itthon kell maradnia, nehéz szívvél fogja ezt meg-
tenni, hogy nem mehet ki a frontra a világproletariátus ügyének a
megvédelmezésére.

Még csak arra akarok utalni, hogy éppen ebben a körületben,
és más körületekben is voltak újabban, közvetlenül a forradalom kitöré-
se után bizonyos felső ellentétek. Valljuk be ezt egymás között egé-
szent őszintén. Ezeknek az oka véleményem szerint abban rejlett,
hogy a magyar forradalom ügye túlságosan simán, túlságosan könnyen,
túlságosan áldozatok nélkül ment. /Ugy van./ Meg volt tehát ebben az
a veszedelem, hogy sokan közülünk nem érezték át ennek a szituáció-
nak a halálos komolyságát. Nem érezték át, mennyire élethálál harcot
viv a magyarok proletariátus, amikor azt a küzdelmet megvívja.

T. Elvtársaim! Amikor ezek a rossz hírek jöttek a frontról,
mi mindannyian boldogan éreztük, hogy itt van a kellő pillanat,
amikor a proletariátusnak tudatára kell ébrednie annak, hogy itt
van az élethálálharc. Most tudni kell azt, hogy vagy kiáll mindenki
és létre kell jönnie annak az egységnek, amely nélkül meg nem áll-
hatunk, a világproletariátus egységének, vagy győzni fog az ellen-
forradalom s megint itt lesz a magántulajdon, megint itt lesz a ka-
pitalizmus kizsákmányoló ereje. Itt tehát élethálál harcra van szó,
s s hogy mindenki, aki most bárhol a kötelességét teljesíti, ahová
rendelik, a proletariátus győzelméért, a proletariátus nevében cse-
lekszik./ Taps. Éljenzés./

Most tettekre lehet váltani azt az egységet, amely március hu-
szónegyedikén megszületett. Aki most teljes szívvél, lélekkel minden-
nek a feláldozásával cselekszik, az az igazi forradalmár, akárhonnan
jött, akármilyen volt a múltja, akármilyen csinált régebben. Aki pedig most
félreáll, aki ebben az egységben nem vesz részt, azt a munkás társaga-
dalom ki fogja vetni magából és vesse is ki magából./ Lelkes éljenzés

és taps./

Boldogan üdvözöltm tehát ezt a nehéz percet, elvtársaim, mert ebben a nehéz percben születik meg a proletariátus egysége. Ebben a nehéz percben kapcsolódik bele a magyar proletariátus igazán a világforradalom egységébe.

Elvtársaim! Nem kételkedik közlünk senki, hogy itt mindenki meg fogja tenni a maga kötelességét a magyar proletariátus szent ügyéért, a világforradalomért./ Hosszantartó lelkes éljenzés é taps./

E l n ö k : Napirend előtt Lauferné elvtárs akar szólni.

L a u f e r n.: Röviden jelöl, hogy a tegnapi felaszóalását félreértették. Engedelmet kér, hogy talán világosabban kifejtthesse, voltaképpen mit is akar, illetve nem ő akarja ezt, hanem a tömeg.

E l n ö k : Bejelenti, hogy a Hadik laktanyából itt van Szmucl elvtárs, aki jelentette, hogy egy zászlóaljuk indul a frontra. /Éljenzés./ Engedelmmükkel negyedórára felfüggeszti az ülést, hogy a frontra induló hőseiktől rövid, meleg bucsut vehessenek./Helyeslés./

/ Az ülés tagjai lemondulnak a Gellért térre, ahol az arccélbe felállított zászlóalj előtt Lukács György, Tomasovics József elvtársak mondanak buzdító bucsubeszédet, melyet a zászlóalj nevében Szmucl Antal parancsnok elvtárs köszön meg. - A beszédeket mellékletben csatoljuk./

S z ü n e t u t á n .

/ következik a II. turnus. /

L u k á c s György né népbiztos: Elvtársak! Munkások! Katonák! Üdvözlöm Önöket az első kerületi ferraradalmi munkás és katonatanács, valamint a kormányótgáncs nevében ebben az ünnepélyes pillanatban, amikor elindulnak a közös érdek, a magyar proletariátus és a világproletariátus nagy küzdelmének a megvívására. Nehéz a pillanat, amelyben mi vagyunk, de, elvtársak, testvérek, tudjuk azt, hogy erre a nehéz pillanatra szükségünk volt. Ez a nehéz pillanat nekünk jól jött, mert mert ez a nehéz pillanat fogja megcsinálni a magyar proletariátus igazi egységét, azt az egységet, amely erősebb, szilárdabb lesz, mint az, amelyet a március huszonegyedik ferraradalmi összekeveréselt.

Szükség volt erre a nehéz pillanatra, szükség volt arra, hogy ez a veszedelmes helyzet előálljon, szükség volt azért, mert kellett, hogy a csatlakvésben farrjen össze az egész magyar proletárság, mert a csatlakvésben éri az egységet a magyar proletariátus egymással és az egységet a világproletariátus nagy ügyével! /Ugy van! /

Testvérek! Elvtársak! A világproletariátus ezeme néz most mirenk úgy, ahogy egy évvel ezelőtt ezes testvéreink küzdelmének nézte az egész világ, éppen így néz most az egész világ elnyomott proletariátusa a magyar proletariátus szabadságharcát.

Elvtársak! Irigységgel nézik ma Önöket, akik már most kimehetnek a frontra, küzdeni ezért az ügyért, ezért a nagy ügyért, de érezük azt, hogy mindenki, aki ma még itt van, irigységgel nézi Önöket és éppen olyan nagy örömmel fogunk ezen irigység és vágyódás után holnap mi is mindannyian Önök után menni. /Éljünk! /

Üdvözljük Önöket, elvtársak, akik kimehetnek már a mi nagy ügyünkért harcolni. Üdvözljük és bízunk benne, s bízunk benne, hogy a nagy ügy, a magyar proletariátus és vele a világ proletariátusának ezent ügye csak győzhet ebben a küzdelemben. / Éljünk! /

Éljön a Vilgáferraradalm! / Szünni nem akaré éljen! /

T o m a s o v i c s József, a kerületi tanács elnöke: Szeretett elvtársaim! A kerületi munkás és katonatanács nevében köszöntlek benneteket, amikor kimentek a demarkációs vonalra, hogy a proletariátus igaz harcában kivagyótek osztályrészeket. De amikor kimentek, mi éppen ezen tanácskozunk, hogy holnap és holnapután már veletek együtt mi is odakinn leszünk a harcmezőn, ahol a proletariátus felszabadítá-

76
sának ügydért fogunk együtt küzdeni, hogy megszülessék végre az az
egység, amely megszünteti az osztályellentétet, amelyek a múltban
voltak, s ne legyenek elnyomottak és ne legyenek elnyomók.

Ezért küzdünk, elvtársaim és, amikor a világ proletariátusá-
nak a szeme felénk tekint, abban a tudatban bocsátunk el benneteket,
hogy nem fogtok szügyent hozni az első körületre és a küzdelmekből ki-
vezítetek a rácsokhoz, a világmegváltó szocializmus harcában és győ-
zelmében! / Éljen az! /

E s z e k Antal parancsának elvtárs! Első körület! Munkás
és Katonatanács! Kovács Elvtársain! Kapendin nevében köszönettel ve-
szem ezt a szíves demonstrációt, amellyel kifejezésre juttatjátok a
velünk együtt való érzéseket, amikor néhány óra múlva kimegyünk,
hogy ellentálljunk a román és a többi entente erői ellenferradalmi
előnyomulásának.

Nem akarok itt sokat beszélni. Mindannyian jártuk, mindany-
nyian hallottuk Kunfi és Kun elvtársak szavaitól, hogy a ferradalmi vo-
rszélyben van! Csak egyet mondtak elvtársaim és katonáim nevében, akik
már is indulnak, hogy mindenki, világszerte nélkülözhetetlen a vörös had-

seregbe, haladjunk együtt, együtt érezve és válllva, kemény öklöl-
lal sújtunk le azokra, akik a mi Éltető Örszűt kincseinket a proletár-
diktatúrát el akarják nyerni s bennünket a bitó alá akarnak állítani.

Mindannyian elcsesztetek, jertek utánunk! Üdvözöljük és várjuk az
első körületnek minden igaz, tettekre! proletárját! / Éljen az! /

Lichter

Az intéző bizottság és a tanácskormány is, akármilyen rosszul működik, egyet supponál, azt, hogy tanácskormány, hogy proletár diktatura van ma Magyarországon. Ezért pedig érdemes annyit áldozni, hogy pl. a vasutasoktól elveszik a feleslegüket, hogy a gyermekeink cipő nélkül járnak, hogy nem eszünk minden nap becsületes ételt, stb. Ma szenvednünk kell azért, hogy egy bizonyos idő elteltével magunknak igazán becsületes és tiszta emberi állapotokat teremtsünk.

Szóló megállapítja, hogy ma csak egy cél van és ez az egy cél a tanácskormány rendszer minél hathatósabb megvédése. Ne kritizáljunk, ne sirjunk és panaszkodjunk -- fejezi be beszédét szóló -- hanem harcoljunk az ellenség ellen, mert ha az keresztül gázol rajtunk, akkor soha többé emberi életet nem fogunk tudni élni. / Hosszantartó helyeslés. /

E l n ö k: Miután több szónok nincs, kérem a jelentés tudomásulvételét. Kerekes elvtársunk következik szólásra, a ki a művelődési és iskolai bizottságok jelöléseit fogja előterjesztani. Az indítványokat uteljára együttesen fogjuk letárgyalni. Kérem az elvtársakat, hogy indítványaikat ezentul szigorúan írásban adják be.

K e r e k e s: Előtt a jelöltek névsorát felolvassná, kéri a tanácsot, hogy a jelöléshez járuljanak hozzá, illetőleg azokat, akiket nem tartanak megválaszthatóknak töröltsék a listából és helyükbe megfelelőeket ajánljanak.

A lista a következő: Az I. ker. közművelődési választmány:

- 1./ Antal Márk tanító,
- 2./ Kelenné Fried Jolán tanítónő,
- 3./ Hegedüs József mérnök,
- 4./ Bálint Ödön nyomdász,

- 5./ Novák Nándor műszerész,
- 6./ Kelen József szocializálási népbiztos,
- 7./ Csapkay Károly, vasesztergályos,
- 8./ Áfrány Mihály, nyomdász betűszedő,
- 9./ Simay Miklós mérnök,
- 10./ Kelmann Ida, tanítónő,
- 11./ Somogyi Béla tanító,
- 12./ Rinál József géplakatos,
- 13./ Brazina József, vasesztergályos,
- 14./ Krammer Nándor, vasesztergályos,
- 15./ Özv. Lukács Béláné, hivatalnoknő,
- 16./ Quint József tanító képz. tan./nem tagja a munkástanácsnak,/
- 17./ Id. Horváth János nyomdász,
- 18./ Gerthvai László orvostanhallgató,
- 19./ Ágoston Péter, külügyi népbiztos,
- 20./ Altmann Dávid vasutas,
- 21./ Balogh Imre vill. alk.
- 22./ Brezina József
- 23./ Beross Rezső, cipőfelsőrész készítő,
- 24./ Dickert Gyula vasesztergályos,
- 25./ Horváth Károly szabó,
- 26./ Kiss Péter tengerész,
- 27./ Kárpáthy Istvánné háztartásbeli,
- 28./ Katona Lajos famunkás,
- 29./ Lukács György népbiztos,
- 30./ Maletta Gyula grafikai munkás,
- 31./ Obenhaus Fanni Nyomdász,